

Вячаслаў ГРЭЦКІ:

«ЧАСАМ НАЗЫВАЮЦЬ МЯНЕ УЭЙНАМ»

Пра знакамітае прозвішча і сучаснасць беларускага хакея

Напэўна, кожны аматар спорту ведае прозвішча Грэцкі і разумее, што звязана яно з хакеем. Канадзец, адзін з самых вядомых спартсменаў XX стагоддзя, чатыры разы ён выйграваў самы прэстыжны трафей у сусветным хакеі — Кубак Стэнлі. Мала хто ведае, што карані «Вялікага», менавіта такую мянушку ён атрымаў у часы гульнявой кар’еры, ідуць з Беларусі. Дзядуля Уэйна Грэцкі Цярэнцій Лаўрэнцьевіч імігрыраваў у Канаду з Гродзенскай губерні, там ён ажаніўся з украінкай Марыяй з горада Падгайцы (цяпер Цярнопальская вобласць Украіны).

Якое было наша здзіўленне, калі ў заявчным спісе хакейнага клуба «Дынама-Маладзечна» мы ўбачылі менавіта гэтае прозвішча. Беларускі нападаючы Вячаслаў Грэцкі — ураджэнец Гродна, раней ён выступаў за мясцовы «Нёман» і хакейна клуб «Ліда». З нападаючым мы пагаварылі пра яго вядомае прозвішча, сувязь з вялікім хакеістам і легендарную перамогу беларусаў над шведамі, з якой пачаўся хакей для Вячаслава.

«Хакей — гэта спорт, звязаны з рызыкай для жыцця, таму грошы, я лічу, цалкам апраўданы. Ну і нарэшце, ніхто не перашкаджае кожнаму стаць хакеістам, калі гэта так лёгка».

— Пачнём з надзённага. Ваш пераход у «Дынама-Маладзечна» можна лічыць плюсам у кар’еры?

— Адназначна. Тры гады запар я пачынаў перадсезонную падрыхтоўку з «Нёманам-2», гэта было тапанне на месцы. Першы раз адтуль у арэнду ў Маладзечна мяне забраў Дзмітрый Краўчанка, потым я аказаўся ў «Лідзе», але Дзмітрый Аляксандравіч выцягнуў і адтуль. Я быў гэтакім вельмі рады, прыемна працаваць з чалавекам, які бачыць цябе ў камандзе, выдатна да цябе ставіцца. Гэта дае штуршок і матывацыю.

— Сёлета камандай кіруе ўжо Юрый Файкоў, якія ён ставіць задачы перад вамі?

— Як ва ўсіх камандаў у нас толькі адна задача — перамагчы.

— Каго бачыце сваімі асноўнымі канкурэнтамі?

— Складана назваць канкрэтныя каманды. Сёлета ўсе будуць канкурэнтамі, таму што чэмпіянат узмацніўся, каманды сталі бліжэйшыя па ўзроўні гульні, гэта паказаў і Кубак Салей.

— Як ацэніце старт каманды?

— Мы прайшлі вельмі добрую перадсезонную падрыхтоўку, працавалі старанна, па дзве трэніроўкі ў дзень. Рабілі ўсё, каб на старце сезона атрымаць трафей у выглядзе Кубка Салей, на жаль, не выйшла. Прабіліся ў фінал, але там прайгралі. Калі казаць пра асабісты вынік, то пакуль што для мяне

гэта найлепшы старт сезона.

— 3 нагоды рэформаў, якія адбыліся ў нашым хакеі, выказваліся трэнеры і функцыянеры, але мала казалі гульцы.

— Змены, якія датычацца ўзросту, мне здаецца, мала што памянjalі. З нагоды падзелу экстралігі на дывізіёны, думаю, гэта адназначна станоўчы крок. Наш чэмпіянат будзе больш цікавы, як для хакеістаў, так і для балельшчыкаў, будзе больш барацьбы і больш гульняў. Што датычыцца заробкаў, я, як малады гулец, не магу адказаць на гэтае пытанне, бо вялікіх грошай і так не атрымліваў, напэўна, аб гэтым лепш пытацца ў больш дасведчаных хакеістаў.

— Наогул, ходзіць меркаванне, што хакеісты незаслужана высокааплатныя спартсмены.

— Адмоўна і негатыўна стаўлюся да такіх выказванняў, таму што ніхто не ведае, якім жыццём на самай справе жывуць хакеісты. Яны прыйшлі ў спорт у 7-8 гадоў, з гэтага часу штодзённыя трэніроўкі. Пару тыдняў на адпачынак летам. Мала хто думае аб тым, што хакеіст можа скончыць сваю кар’еру ў любы момант, гэта можа здарыцца заўтра ці праз 20 гадоў, калі пашанцуе больш. Плюс хакей — гэта спорт, звязаны з рызыкай для жыцця, таму грошы, я лічу, цалкам апраўданы. Ну і нарэшце, ніхто не перашкаджае кожнаму стаць хакеістам, калі гэта так лёгка.

— Памятаеце, куды патрацілі свае першыя заробленыя грошы?

— Я не ведаў, што з імі рабіць, частку аддаў бацькам, а астатнія пайшлі на нейкія дробязі. Зарплата была невялікая, для добрай пакупкі з адной

зарплаты яшчэ трэба добра папрацаваць.

— Вам часта задаюць пытанні пра прозвішча?

— Так. Роднаснымі сувязямі я ніяк не датычны да Уэйна Грэцкі, мы проста цёзкі па прозвішчы. Магчыма, калі б мы былі сваякамі, я б тут ужо не гуляў (смяецца).

— Вы таксама з Гродна, як і дзядуля Уэйна, ніколі не цікавіліся паходжаннем свайго прозвішча?

— Пакуль такога жадання не было. Адзінае, ведаю, што гэта хутчэй польскае прозвішча.

— Можа, яно і стала штуршком, каб пачаць займацца хакеем?

— Наўрад ці, бо я стаў на канькі ў гадоў 6-7, і гэта быў мой выбар, а не бацькоў, тады і не ведаў пра такога вядомага хакеіста. Атрымалася цікава, першы матч, які я ўбачыў у сваім жыцці, — Беларусь — Швецыя. Наша легендарная перамога ў Солт-Лэйк-Сіці. Мне спадабаўся не столькі хакей, колькі форма шведаў, і я загарэўся жаданнем гуляць.

— Прозвішча калі-небудзь становілася прадметам жартаў партнёраў па камандзе?

— Яны толькі часам называюць мяне Уэйнам.

— Цікавіліся неяк паглыблена біяграфіяй свайго цёзкі?

— Я, напэўна, як і кожны, добра з ёй знаёмы, таму што гэта вялікі хакеіст, усе ведаюць пра яго заслугі.

— Ваша прафесійная мара — НХЛ?

— Мара любога хакеіста гуляць у НХЛ і выйграць Кубак Стэнлі. Гэта нават хутчэй не мара, а мэта, бо мэта больш дасяжная, чым мара.

— Што ўваходзіць у сферу вашых інтарэсаў акрамя спорту?

— Хобі асаблівага няма, люблю чытаць, вельмі шмат. У вольны час альбо чытаю, альбо гуляю, з жонкай любім актыўны адпачынак, але не аматары гіперактыўнай тусоўкі. Просты адпачынак для мяне самы лепшы.

— Якая кніга зрабіла на вас самае вялікае ўражанне?

— Кожная кніга можа натхніць і чамусьці навучыць. Першая, якая запала, — гэта Генрык Сянкевіч «Крыжакі». З апошняга, што спадабалася, — цыкл польскага пісьменніка-фантаста Роберта Вегнера «Паданні Меекханскага памежжа». Звычайна заўсёды вылучаюць класіку, але мне неяк больш падабаецца літаратура такога плана. Зараз чытаю гістарычны раман.

— Чытанне — гэта нетыпова для хакеіста...

— Гэта толькі стэрэатыпы. Хакеісты досыць эрудзіраваныя людзі. Я ведаю шмат спартсменаў, якія чытаюць і разбіраюцца добра ў розных сферах. Хоць, нават у школе, часам сустракаўся з такім меркаваннем, калі ты хакеіст, значыць, нічога не ведаеш.

— Каго з беларускіх хакеістаў вы б назвалі найлепшым у гісторыі?

— Тут адказ відавочны — гэта Руслан Салей. Гісторыі любых спартсменаў, якія не чага дамагліся, натхняюць. Па-свойму добры Салей, і той жа Грэцкі ў свой час, у іншы час — Авечкін. Іх нельга параўноўваць.

«Калі б мы былі сваякамі, я б тут ужо не гуляў».

— Калі казаць аб трэнерах, пад чым кіраўніцтвам вы марылі б згуляць?

— Гэта, мабыць, самае складанае пытанне. Кожны год з’яўляецца нехта, з кім цікава было б папрацаваць. Наогул, трэнер — гэта адзін з ключавых фактараў у станаўленні хакеіста, ён адыгрывае вельмі вялікую ролю. Мой дзіцячы трэнер Аляксандр Мікалаевіч Супрун уклаў многае, сварыўся нават за адзнакі ў школе, прыдумляў пакаранні за гэта на трэніроўках. Ён стараўся, каб з дзяцей атрымаліся добрыя не толькі хакеісты, але і людзі. А ключавую ролю ў маёй кар’еры, безумоўна, адыграў Дзмітрый Краўчанка, ён даў мне шанц аднавіць сваю кар’еру. Калі б Дзмітрый Аляксандравіч своечасова не паверыў у мяне, я, можа б, ужо скончыў з хакеем, і жыццё складалася б па-іншаму.

Тэніс, барацьба і аўтаспорт

У штотыднёвым спартыўным аглядзе «Звязды» расказваем пра самыя актуальныя падзеі выхадных.

1. **Арына Сабаленка перамагла ў намінацыі «Прарыў месяца» ў жніўні па версіі Сусветнай тэніснай асацыяцыі.** У галасаванні першая ракетка Беларусі апярэдзіла Настассю Севаставу з Латвіі і ўкраінку Лесю Цурэнку.

Нагадаем, у мінулым месяцы Сабаленка дамаглася перамогі на прадстаўнічым турніры ў Нью-Хейвене, абыграўшы гульцоў першай дзясяткі рэйтынга, а на адкрытым чэмпіянаце ЗША дайшла да 1/8 фіналу, дзе прайграла Наомі Осацы.

Цяпер Арына Сабаленка займае 20-е месца ў рэйтынгу Сусветнай тэніснай асацыяцыі.

2. **Зборная Беларусі саступіла расіянам у матчы I групы Еўра-Афрыканскай зоны Кубка Дэвіса.** Да пятай гульні на корце Малой спартыўнай арэны «Лужнікі» каманды падышлі з роўным лікам — 2:2. Перамогу беларусам прынес у першы дзень Ілья Івашка, абыграўшы Данііла Мядзведзева, і тандэм — Максім Мірны і Андрэй Васілеўскі ў парнай сустрэчы. У заключнай гульні Ягор Герасімаў саступіў Даніілу Мядзведзеву.

Такім чынам, расійскія тэнісісты захавалі месца ў I групе Еўра-Афрыканскай зоны і пачнуць сезон 2019 года з першага раўнда. Беларуская каманда ў кастрычніку 2018 года будзе змагацца са зборнай Славакіі за захаванне прапіскі ў групе.

3. **Восем узнагарод заваявалі беларускія атлеты на міжнародным турніры па вольнай барацьбе на прызы трохразовага алімпійскага чэмпіёна Аляксандра Мядзведзева.** У мінскім Палацы спорту больш за 300 спартсменаў разыгралі медалі ў дзесяці вагавых катэгорыях у мужчын і жанчын. Першыя месцы занялі беларусы Азамат Нурыкаў (74 кг), Хаджы Раджабаў (86 кг) і Аляксандр Гуштын (97 кг). Сярэбраныя ўзнагароды ў актыве Уладзіслава Андрэева (57 кг) і Марыі Мамашук (68 кг). Трэцяе месца ў зборнай Беларусі занялі Нургун Скрабін (65 кг), Амаргаджы Магамедаў (92 кг) і Ібрагім Саідаў (125 кг).

4. **Гоншчык «МАЗ-СПОРТаўта» Сяргей Вязовіч перамог у заліку грузавікоў ралі-рэйд у Turkmen Desert Race «Амуль-Хазар 2018».** У генеральнай класіфікацыі ўслед за Сяргеем Вязовічам на другім і трэцім месцы размясціліся расійскія экіпажы Айрата Мардзеева і Дзмітрыя Сотнікава адпаведна.

Нагадаем, сёлета Сяргей Вязовіч упершыню ў гісторыі беларускага аўтаспорту заняў другое месца ў самай прэстыжнай гонцы «Дакар 2018».

5. **Брэсцкі гандбольны клуб імя Мяшко-ва ў першым матчы новага сезона Лігі чэмпіёнаў перамог шведскі «Крысціянстад» 32:30 і паклаў у скарбонку першыя два ачкі.** У групе А нямецкі «Райн Левен» на сваёй арэне мінімальна абыграў іспанскую «Барселону» (35:34), французскі «Манпелье» нечакана саступіў македонскаму «Вардару» (24:27), венгерскі «Веспрэм» адолеў польскі «Віве» (29:27).

Наступны паядынак у Лізе чэмпіёнаў БГК правядзе дома супраць дзеючага чэмпіёна турніру — «Манпелье». Гульня адбудзецца 22 верасня.

6. **Завяршыліся ўсе матчы 21-га тура чэмпіянату краіны па футболе.** Брэсцкае «Дынама» перайграла «Тарпеда-БелАЗ» — 2:0, «Слуцк» адолеў у гасцях «Смалявічы» — 2:1, гродзенскі «Нёман» разграміў «Іслач» — 6:0, БАТЭ ўпэўнена перайграў «Дняпро» — 3:1, футбалісты мінскага «Дынама» і «Шахцёра» згулялі ўнічыю — 0:0, «Віцебск» быў мацнейшы за «Мінск» — 3:1. Завяршыўся тур матчам «Гомеля» і «Гарадзі» ў панядзелак увечары.

Становішча камандаў: 1. БАТЭ (Барысаў) — 51 ачко (20 матчаў), 2. «Віцебск» — 44 (20), 3. «Шахцёр» (Салігорск) — 42 (20), 4. «Дынама» (Мінск) — 42 (20).

Матэрыялы падрыхтавала Дар'я ЛАБАЖЭВІЧ.

